

Šiesta veľkonočná nedeľa (cyklus B)

Rozjímania na šiestu veľkonočnú nedeľu (cyklus B). Navrhované témy sú: milovať sa navzájom; Boh nás nikdy neopúšťa; vedie nás Duch Svätý.

05.05.2024

„AKO MŇA MILUJE OTEC, tak ja milujem vás. Ostaňte v mojej láske!“ (Jn 15, 9). Týmito slovami sa Ježiš krátko pred svojím umučením rozlúčil so svojimi. Keď ich vyslovoval, vedel, že o niekoľko hodín ho nechajú napospas osudu.

Napriek tomu si ich želal vryť do ich sŕdc, aby sa po pominutí trpkkej chuti zrady táto istota stala živinou ich apoštolského života. „Už vás nenazývam sluhami, (...). Nazval som vás priateľmi“ (Jn 15, 15). Hoci si to vyžaduje našu slobodu, iniciatíva na toto nádherné priateľstvo je jeho. Na každého z nás sa pozrel s láskou a vyvolil si nás (porov. Jn 15, 16), pretože „on nás prvý miloval“ (1 Jn 4, 10).

„Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem“ (Jn 15, 14). To je tajomstvo, ako v ňom vždy žiť a nikdy nestratiť jeho priateľstvo. V tú noc sa ho apoštoli nemali možnosť pýtať na prikázania, ktoré majú zachovávať, pretože Ježiš im dal kľúč priamo: „Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás. Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí život za svojich priateľov“ (Jn 15, 12-13). Na vlastnej koži poznali, ako Pán miluje.

Každý z apoštolov by mohol rozprávať množstvo osobných detailov, ktoré mal Ježiš najmä pre neho. Mohli by tiež rozprávať o láskavosti a trpezlivosti, s akou sa staral o všetkých, ktorí k nemu prichádzali. Apoštoli ho videli, a vedeli, že Ježiš je pripravený na všetko.

V noci, ktorou sa začalo jeho bolestné umučenie, Pán ustanovil *nový zákon lásky*, ktorý sú jeho učeníci pozvaní žiť: lásky, ktorej meradlom je láska zjavená na Kristovom kríži. „láska už nie je len *prikázaním*, ale je odpoveďou na dar lásky, s ktorým nám Boh ide v ústrety“^[1]. Navyše nás sám posielal, aby sme svetu prinášali radostnú zvesť o jeho láske. „Ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo“ (Jn 15, 16). Toto poslanie naplníme, ak sa naučíme milovať ako on: obetovať svoj život pre druhých, prinášať jeho radosť

svojim priateľom a známym, „aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná“ (Jn 15, 11).

„BOH JE LÁSKA; a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom“ (1 Jn 4, 16). Takto definuje podstatu Boha svätý Ján. „Keby na chválu lásky,“ hovorí svätý Augustín, „na všetkých stránkach Svätého písma nebolo povedané nič iné a keby sme z úst Ducha Svätého počuli iba *Boh je láska*, nič iné by sme nehľadali“^[2]. Jedným z prvých krokov na ceste viery je uveriť, že Božia láska ku každému z nás je nezničiteľná. „Uverili sme v Božiu lásku – tak môže kresťan vyjadriť svoje základné životné rozhodnutie“^[3]. V istom zmysle možno povedať, že Boh nie je schopný prestať nás milovať; je to jeho slabosť.

Ako Pánovi priatelia sme povolaní žiť s ním, v ňom, a dostávame „skrze neho život“ (1 Jn 4, 9). Máme tú istú skúsenosť ako apoštoli: keď ho stratíme z dohľadu a zabudneme na jeho lásku, cítime sa stratení, sme suché ratolesti. Potrebujeme byť blízko Pána, položiť si hlavu na jeho hrud', ako apoštol Ján. Vieme však aj to, že aj keď ho opustíme – často zo slabosti –, on nás rýchlo príde znova vyhľadať, ako to urobil so svojimi učeníkmi po zmŕtvychvstaní. On je „Boh, ktorý nám beží v ústrety“, otvára nám svoju náruč so svojou milosťou, aby nám odpustil každé previnenie, pretože „sa nad ľuďmi nepohoršuje. Boha neodradia naše nevernosti“^[4].

Nachádzame sa v záverečnom úseku Veľkej noci. Od tejto nedele liturgia obracia svoj pohľad k príchodu Ducha Svätého, ktorého Ježiš prisľúbil svojim učeníkom. Syn sa mal vrátiť k Otcovi. Už nebude

viditeľne s nimi, ale ubezpečuje ich, že sa nemusia obávať, lebo ich nenechá sirotami. „Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal“ (Jn 14, 25). Po úžasnej skúsenosti troch rokov života s Kristom by bola jeho neprítomnosť bez útechy Ducha neznesiteľná a výnimočné poslanie, ktoré mal zanechať v ich rukách, nemožné.

KNIHA SKUTKOV APOŠTOLOV, ktorú čítame počas liturgie vo veľkonočnom období, rozpráva o evanjelizácii v rokoch po Turícach. Kniha je známa ako *evanjelium Ducha Svätého*, pretože nám ukazuje zázraky, ktoré Duch Svätý vykonal v rodiacej sa Cirkvi. Duch Svätý vnukol apoštolom odvahu a vložil im na pery slová plné sily, pričom pohol

srdcami tých, ktorí ich počúvali. Predsedal rozhodnutiam o budúcnosti Cirkvi a sledoval cestu apoštolov, viedol ich, poháňal alebo zastavoval. Jeho láska bola radosťou a istotou prenasledovaných kresťanov. Duch, ktorý naplnil Kristovu dušu až po okraj, naplnil aj srdcia jeho „priateľov“ a zjavil im múdrosť, ktorá pochádza od Boha. Povzbudzoval ich a posväcoval.

Turíce neboli len úžasnou udalosťou jednej nedele v Jeruzaleme. Celý život prvotného spoločenstva bol naplnený Duchom Svätým a on sám aj dnes vedie Cirkev a môže viesť naše srdcia. V rozprávaní o Kornéliovom obrátení Duch Svätý viedol Petra do stotníkovho domu. Duch mu povedal: „Hľadajú ťa traja muži. Vstaň teda, zíd' dolu a bez váhania choď s nimi, lebo som ich ja poslal“ (Sk 10, 19-20). Keď prišiel do domu a Peter kázal, na túto pohanskú rodinu sa vylial dar Ducha,

ktorý spôsobil, že „hovorili cudzími jazykmi a ohlasovali Božiu veľkosť“. Všetci boli ohromení, pretože Duch Svätý nerozlišoval medzi Židmi a pohanmi, dokonca aj sám Peter bol ohromený. Potom Peter povedal: „*Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali Ducha Svätého tak ako my? A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Krista*“ (Sk 10, 47-48).

Duch Svätý je Boží dar, ktorý obnovuje našu lásku a túžbu slúžiť Kristovi. Je to láska, ktorá spôsobuje, že láska rastie. Jeho príchod nás prekvapuje, niekedy nečakane, inokedy mocou jeho zásahu. S jeho prítomnosťou viera a nádej znovu získavajú sviežosť, láska si podmaňuje srdce, radosť a dobrota sa zdajú byť ľahšie vlastiteľné a zdieľateľné s ľuďmi okolo nás. Túto nedeľu prosme Boha, aby sa veľkonočné tajomstvo „ustavične prejavovalo v našich skutkoch“, ako

hovorí modlitba dňa svätej Omše.
Môžeme sa obrátiť na Máriu, aby nás
naučila *zostať* s jej Synom a
dôverovať, že Duch Svätý zastreší náš
život.

[1] Benedikt XVI, *Deus caritas est*, bod
1.

[2] Svätý Augustín, *In Epist. Ioann. ad
Parth.*, 7,4.

[3] Benedikt XVI, *Deus caritas est*, bod
1.

[4] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod
64.
